

у золотім наперстку
на дорогу заховав
собі я суть надії,
декілька ілюзій та
поняття вічності.

я подолав
суворі пори року й
всі потопи нескінченні.
кожен сумнів в'їдливий
переборов. пройшов крізь
пошесті жорстокі, крізь
лукаві посмішки й
отруєні слова.

все те я пережив, аби
віддати ввесь маєток свій
у спадок синові, який давно
вже — кажуть — вмер
із розпачу недочекання.

Збірка « [Нічні перекази](#) ».